

ДИВОВИЖНИЙ ТАТО МАГНОЛІЇ

МеріЕллен Джонсон
Ван Енгеленховен
(Грунтується на реальних подіях)

“Дехто з дітей сказав, що у нас негарна сім'я, бо тато не є членом нашої Церкви”.

Ця історія сталася у США.

Магнолія! Лілі! — гукнув тато. — Час для вивчення Писань і молитви!”

Магнолія всілася на підлогу поруч зі своїм собакою Рейндропом. Лілі закуталася у свою улюблену ковдру.

Вивчати Писання всією сім'єю було цікаво. Іноді вони

розігрували історії з Писань разом. Це допомагало Магнолії уявляти історії. Крім того, Рейндроп завжди грав в історіях роль тварин!

Тато відкрив Писання і прочитав вірш. Потім він передав велику, важку Біблію Магнолії. Вони всі читали по черзі.

“А ви один до одного будьте ласкаві”, — прочитала Магнолія*.

Вона спохмурніла. Люди не завжди були добрими до неї в церкві.

“Мамо, тату, я можу з вами поговорити про щось?” — запитала вона.

“Звичайно!” — сказала мама. — Що тебе непокоїть?”

“Учора у Початковому товаристві дехто з дітей сказав мені, що ми негарна сім'я, бо тато не є членом нашої Церкви”.

Тато Магнолії належав до іншої церкви. Він ходив з їхньою сім'єю на причасні збори в неділю. Він готував виступи про Святого Духа під час хришень Лілі та Магнолії. Усі казали, що виступи були чудовими. Він був дивовижним татом.

“Коли я почула їхні слова, мені хотілося плакати”. Магнолія чмихнула носом. “Чому люди такі злі?”

Мама з татом переглянулись.

“Я радий, що ти розповіла нам про те, що сталося, — сказав тато. — Ми з мамою дуже любимо одне одного. І наша сім'я дуже важлива для нас”.

Мама кивнула. “І наша сім'я також важлива для Небесного Батька. Бог любить усіх Своїх дітей”.

Рейндроп притулився до Магнолії. Вона почухала йому вуха.

“Небесний Батько знає нас і Він знає, що ми любимо одне одного”, — сказав тато. — Жодна сім'я не є досконалою, але ми можемо продовжувати працювати над цим”.

“Але все одно боляче, коли люди кажуть щось погане про нашу сім'ю, — сказала Магнолія. — Ісус навчав нас бути добрими до всіх людей. Мені здається, коли ми кажемо щось недобре, ми не йдемо за Ісусом”.

“Твоя правда, — сказав тато. — Можливо, коли тобі хочеться сказати щось недобре, ти можеш згадати, що ти відчувала, коли інші до тебе недобре ставилися. Тоді натомість ти можеш сказати щось добре”.

Магнолія важко зітхнула. “Гаразд”. Вона була рада, що могла поговорити з мамою і татом.

“Час для сімейного сандвіча!” Тато обняв Лілі

*Ефесянам 4:32

та Магнолію і міцно їх стиснув. Мама обняла всіх їх трьох. Рейндроп бігав навколо.

“Я не можу дихати!” — пожартувала Лілі. Магнолія засміялася.

“А тепер нагадайте мені, чия черга читати?” — запитав тато. Він відпустив дівчат і узяв свої Писання.

“Моя черга! — сказала Лілі. — А татова черга молитися”.

Коли вони закінчили читати, всі стали на коліна, щоб помолитися. Магнолія відчувала спокій, коли слухала, як тато промовляє молитву. Вона знала, що Небесний Батько любить її сім'ю. ●

